నన్ను జ్ఞానంతో అలంకరించు అరుణాచలా అంటున్నారు. అనుగ్రహం గురువు యొక్క గుణం కాదు, గురువు యొక్క స్వరూపమే అనుగ్రహం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 18-12-05, అరుణాచలం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు భగవాన్ జయంతి, భూమికి వెలుగు. మాసములలో మార్గశిర మాసము భూషణం లాంటిది అని వాల్మీకి చెప్పారు. అటువంటి మార్గశిరమాసంలో సోమవారం రోజున పునర్వసు నక్షత్రంలో రమణమహర్షిగారు శరీరం తీసుకొన్నారు. రమణస్వామి తిరుచ్చుళిలో శరీరం తీసుకొన్నారు. ఆయన మధురైలో హైస్కూలులో చదువుతూ ఉండగా మరణానుభవం కలిగింది. ఆయన తపస్సులు చేసి, యజ్ఞాలు చేసి, అధ్యయనం చేసి, బ్రహ్మం గురించి శ్రవణం చేసి మననం చేసి, జపధ్యానములు చేసి బ్రహ్మంను పొందలేదు అయితే రమణమహర్షికి జ్ఞానం ఎలా వచ్చింది అంటే ఈశ్వరుడే ఆయనను జ్ఞానసింహాసనం మీద కూర్చోబెట్టాడు. బాగా ఎండిపోయిన పుల్లకు ఒక్క అగ్గిపుల్ల వెలిగిస్తే సరిపోతుంది, అలాగే భగవాన్ అంతకు ముందే పక్వతకు వచ్చేసారు. ఆయన బంధువు ద్వారా అరుణాచలం పేరు వినటం, అరుణాచలంతో ఆకర్షింపబడటం జరిగింది, అరుణాచలం అనే స్మరణ మాత్రం చేతనే ఆయన జ్ఞానసింహాసనం మీద అధిష్టింపబడ్డాడు. బంధువుని ఎక్కడ నుండి వస్తున్నావు అని అడిగితే అరుణాచలం నుండి వస్తున్నాను అన్నాడు. ఏమిటి అరుణాచలం నుండి మనిషి వస్తాడా? అంటే ఆయనకు అరుణాచలం అంటే భగవంతుడు అనే స్ఫురణ వచ్చింది. ఆ ఊరు పేరు అరుణాచలం, అక్కడ కొండపేరు అరుణాచలం, దేవుడు పేరు అరుణాచలం, ఆ ఊరు నుండే వస్తున్నాను అని బంధువు చెపితే భగవాన్‌కు అర్థం కాలేదు. భగవాన్ దగ్గరకు అనేకమంది భక్తులు వచ్చేవారు. కొత్తవారు ఎవరైనా దగ్గర కూర్చొంటే వీరు ఎవరు అని భగవాన్ దగ్గర ఉన్నవారు అడిగితే ఎవరో అయితే మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు, మనవారు కాబట్టే మన దగ్గరకు వచ్చారు అనేవారు భగవాన్ అంటే అనుబంధాన్ని చెప్పకుండా చెప్పటం.

మరణానుభవం ద్వారా భగవాన్‌కు స్ఫురించింది ఏమిటి అంటే దేహంతో ఆయనకు ఎట్టి సంబంధం లేదని అనుభవం కలిగింది. ఈ శరీరం శవం అయిపోయింది, దీనిని స్మశానంకు తీసుకొనివెళ్ళి కాలిస్తే బూడిద అవుతుంది, కప్పెడితే మట్టి అవుతుంది. ఈ శరీరంతో పాటు నేను కూడా పోవాలి కదా, నేను పోలేదు, నేను ఉన్నాను అని నాకు తెలుస్తోంది, ఈ శరీరానికి నాకు ఎట్టి సంబంధం లేదు అని తెలుస్తోంది అంటే శరీరానికి మరణం రాకముందే మరణరహితస్థితిని పొందాడు, మరణానుభవం ద్వారా మరణాన్ని ఓవర్‌కమ్ చేసాడు. దేహం

చనిపోవటానికి మనం సాధన చేయనక్కరలేదు, ప్రకృతే తీసుకొనిపోతుంది. దేహగతమైన నేను నుండి విడుదల పొందటానికే సాధన అవసరం. ఈ నేను అనే తలంపు వచ్చినప్పడే దేహం, మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియాలు, రాగద్వేషాలు, లోకం కనిపిస్తున్నాయి. గాఢనిద్రలో ఎవరికి నేను అనే తలంపు లేదు, నేను అనే తలంపు లేనప్పడు ఏ గొడవలు లేవు. ఏది వచ్చిన తరువాత అన్నీ వస్తున్నాయో దానిని విచారణ చెయ్యి. భగవాన్ కేవలం జ్ఞానం గురించే చెప్పారు అనుకోకండి, ఆయన శరణాగతి గురించి కూడా చెప్పారు. భక్తిలో ద్వైతం ఉంది, శరణాగతిలో అద్వైతం. గాఢనిద్రలో మనకు దేవుడు గురించి, లోకం గురించి, దేహం గురించి, విషయాల గురించి గొడవ ఏమీలేదు, మనం కానిదానిలో నుండి పూర్తిగా విడిపోతున్నాము. అలా భగవాన్ మరణానుభవం ద్వారా జాగ్రదవస్థలో అన్నింటిలో నుండి విడిపోయారు, కొన్ని క్షణాల టైములో భగవదనుగ్రహం వలన జ్ఞానసింహాసనం మీద అధిష్టింపబడ్డారు, లోకగురువు అయ్యారు.

అరుణాచలేశ్వరుడి మీద భగవాన్‌కు జనకభావన ఉండేది. భగవాన్ అరుణాచలం రాగానే ఓ తండ్రీ నువ్వు రమ్మంటే వచ్చాను, ఈ దేహాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలంటే అలా ఉపయోగించుకో, నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక అని శరణాగతి చేసాడు. మరణానుభవం లోనే వేరుభావన పూర్తిగా నశించింది. అన్ని యోగాలలో కూడా మనస్సును ఉపయోగిస్తారు, భగవాన్ చెప్పిన విచారణమార్గం మనోమూలాన్ని వెతకటం. దేహం చనిపోయినప్పడు నేను చనిపోతున్నాను అని అంటాము. నేను చనిపోతున్నాను అని దేహం చెప్పటం లేదు. దేహము నేను అని చెప్పేవాడు లోపల ఒకడు ఉన్నాడు. వాడు దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాడు కాబట్టి దేహం పోయినప్పడు నేను పోతున్నాను అంటున్నాడు కాని అది నిజం కాదు. దేహానికి చావు రాకముందే దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందే నేనును సాధన చేసి చంపగల్గితే నువ్వు ఇంక శవాలను మోయనక్కరలేదు. జ్ఞానమార్గంలో డిటాచ్‌మెంట్ ముఖ్యం, విచక్షణ ముఖ్యం. అరుణాచలేశ్వరుడు తిరుచ్చుళిలో శరీరం ధరించి అరుణాచలం వచ్చి కొంతకాలం ఇక్కడ తిరుగాడి మరల అరుణాచలంలో ఐక్యమయ్యాడు కాని రమణ మహర్షిగారు అరుణాచలం రావటం కాదు, ఆయన ఇంటికి ఆయన వచ్చేసాడు. మనం గుడికి వెళ్లినప్పడు భగవంతుడితో నీ ఇష్టమే నెరవేరుగాక మేము వూరికే బొమ్మలం మాత్రమే, నువ్వు ఎలా ఆడిస్తే అలా ఆడుతాము, నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక అని అంటాము మరి ఇంక మీకు బెంగ ఎందుకు వస్తోంది? అంటే మీరు చెప్పే మాటలు నిజం కాదు. పుస్తకాలలో చదివి చిలుక పలుకలు పలుకుతున్నారు. మీరు అనేమాట నిజం అయితే మీకు ఎందుకు

దుఃఖం వస్తోంది. మీరు అన్నమాట నిజమైతే మీకు దుఃఖం రాదు, అది నిజమైతే మీరు దుఃఖం లేనిస్థితికి వెళ్లిపోతారు.

భగవాన్ శరీరం 54 సంవత్సరాలు అరుణాచలంలో తిరుగాడింది. ఒక్కసారి కూడా ఈ అరుణాచలం విడిచిపెట్టి ఎక్కడికైనా వెళ్లిపోదామనే తలంపు ఆయనకు రాలేదు, ఆయన రమణస్వామి, అంటే 100% డిటాచ్‌మెంట్. బ్రహ్మానుభవం పొందిన తరువాత ఇప్పటి వరకు విన్నదానిమీద, చూచినదానిమీద మీకు రోత పుడుతుంది, అది సుప్రీమ్ స్టేట్, ఇంకో దానితో దానిని పోల్చటానికి లేదు. కాశీ అవి చూడటానికి రమ్మని భగవాన్‌తో అనేవారు. అక్కడ చూడటానికి ఏముంది, మన కంటే భిన్నంగా ఏమీ లేదే అనేవారు భగవాన్. గురువు ఎక్కడో ఉన్నాడు అనుకొంటున్నాము, గురువును పొందటం ఎలా అనుకొంటున్నాము మన చేత గురువును పొందింపచేసేవాడు గురువే. గమ్యం మాత్రమే గురువు కాదు మార్గం కూడా గురువే. అది మనం మిస్ అయిపోతున్నాము, అది మన అవగాహనకు అందటం లేదు. దేహం మరణించాక మనకు బంధువులతోటి, స్నేహితులతోటి, పరిసరాలతోటి, ఆస్తిపాస్తులతోటి సంబంధం తెగిపోతుంది. ఒక్క గురువుతో తప్పించి అన్నింటితో సంబంధం తెగిపోతుంది. గురువు ఆత్మ అయి ఉన్నాడు, గురువు ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితిని మీరు పొందేవరకు మిమ్మల్ని ప్రతీ జన్మలోను వెంటాడుతూ ఉంటాడు. మీ లోపల ఉన్న బలహీనతలను మీకు చూపిస్తూ, వాటిని తొలగించుకొనే శక్తిని ఆయనే ఇస్తూ, వాటిని తొలగించి మిమ్మల్ని పక్వం చేస్తూ ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇచ్చేవరకు జన్మజన్మలకు మిమ్మల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటాడు, వాడు గురువు.

మీరు ఆనందం కోసం వెతుక్కోవటం కాదు. సబ్జక్టు మీకు అవగాహన అవుతూ ఉంటే ఆపుకోలేని ఆనందం, శాంతి వచ్చి మిమ్మల్ని ముంచేస్తుంది, దీనిని భరించటం ఎలాగ అనే ప్రశ్న మీకు వస్తుంది. మన హృదయంలో ఉన్న ఆనందం, శాంతి మనకు అందకుండా దేహగతమైన నేను మూతలాగ అడ్డువస్తోంది. నువ్వు ఎన్ని సాధనలు చేసినా ఆ మూతను తీయలేకపోతున్నావు. మీరు సంవత్సరాల తరబడి సాధన చేస్తున్నాము అంటున్నారు, ఇంత సాధన చేస్తూ ఉంటే మీలో ఎవరైనా ఒక్క అంగుళం లోపలకు దిగారా? అది చూసుకోవాలి. మీరు ఈ శరీరం విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోతున్నారు, మేము ఉండిపోతున్నాము. మేము ఎక్కడో ఇతరదేశాలనుండి వచ్చాము, మామాట ఏమిటి అని చివరిరోజులలో భగవాన్‌తో ఒక భక్తుడు అంటే పూర్వజన్మలలో ఏమీ సంబంధం లేకుండానే మనం ఇక్కడ కలుసుకున్నామా, ఈ సంబంధం మనలను మరొకచోట కలపదా అన్నారు భగవాన్. భయం ఎక్కువగా

ఉన్నవారు రోజూ గీతలో 16వ అధ్యాయం చదివితే భయం పోతుంది. 1912వ సంవత్సరంలో విరూపాక్షగుహలో మొదటగా భగవాన్ పుట్టినరోజు చేయటం ప్రారంభించారు. అప్పుడు భగవాన్ ఏమిచెప్పారు అంటే ఈ శరీరం పుట్టుక పుట్టుకకాదు, శరీరం మరణం మరణం కాదు. నేను అనే తలంపు వచ్చాక శరీరం వస్తోంది. కనీసం ఈ శరీరం పుట్టినరోజున అయినా ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడనుండి వస్తోంది, ఎలా వస్తోంది అని విచారణ చెయ్యండి. ఈ నేను అనే తలంపును ఉపసంహరించి, ఉపసంహరించి దాని మూలం లోనికి వెళితే అక్కడే చైతన్యం ఉంది, అక్కడే ఆనందం ఉంది. ఈ మూలతలంపు మూలాన్ని మీరు సముద్రం అనుకొంటే, ఈ మూలతలంపు బుడగ మాత్రమే. ఈ మూలతలంపును దాని మూలంలోనికి తీసుకొనివెళితే ఈ బుడగ పగిలిపోతుంది, సముద్రం అయి కూర్చొంటుంది. అప్పుడు ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా శాంతే. ఈ మూల తలంపు పోతే మీరు పోతారు అనుకొంటున్నారు గాని మీరు పోరు, మీరు ఎవరో మీకు తెలియబడుతుంది. అప్పుడు శాంతి ప్రవహిస్తుంది, శాంతికోసం మీరు వెతుక్కోవటం కాదు, ఈ శాంతిని ఎలాగ భరించాలి అనే ప్రశ్న వస్తుంది. భగవంతుడు ఇప్పుడు కూడా శాంతి అనే కుళాయిని విడిచిపెట్టటానికి రెడీగా ఉన్నాడు కాని మీకు మెచ్యూరిటీ లేదుకాబట్టి దానిని భరించలేక చస్తారని కొంచెం వెయిట్ చేస్తున్నాడు.

రమణావతారంలో అంతా టీచింగే. ఆయన ఏదైతే టీచ్ చేస్తున్నాడో అది మీకు అనుభవంలోనికి తీసుకొని రావటమే పనిగా పెట్టుకొన్నాడు. ఇక్కడ శిక్షించటం లేదు అంతా రక్షించటమే. మీ అనుగ్రహం మాకు కావాలి అని భగవాన్‌తో ఎవరైనా అంటే ఈశ్వరానుగ్రహం మీకు ఉంటే మా అనుగ్రహం కూడా మీకు ఉన్నట్లే అనేవారు. గురువును తెలుసుకోవటం ఎలాగ? నీ మనస్సు నిర్మలం అవ్వటం వలన, నిశ్చలం అవ్వటం వలన నీకు గురువు గురించి తెలుస్తుంది. అనేకమంది మహర్షులు ఉన్నారు. నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా ఎవరి సమక్షంలో శాంతిని, ఆనందాన్ని పొందుతున్నావో, ఎవరితో అయితే నీ మనస్సు శ్రుతి కలుపుతోందో వాడే నీకు గురువు. గురువు ఇట్టివాడు అని చెప్పటానికి నువ్వు మాటలతో చెప్పలేవు, మనస్సుతో ఊహించలేవు. ఎక్కడయితే మాట, మనస్సు అణిగిపోయాయో అక్కడ నీకు గురువు వైభవం తెలుస్తుంది. గురువు పట్ల అద్వైతం పనికిరాదు. ధ్యానం చేసేటప్పుడు కళ్ళు మూసుకోమంటారా? తెరుచుకోమంటారా? అని కొంతమంది అడుగుతారు. ఈ కళ్ళలో ఏముంది? ఈ కళ్ళ ద్వారా చూసేది, చెవుల ద్వారా వినేది మనస్సు. ఆ మనస్సు అణుగుతోందో లేదో చూసుకో అది ముఖ్యం. ఏ వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం

చేస్తున్నామో ఆ వస్తువు యొక్క దయ లేకుండా దానిని పొందలేము. మనకు ఎంత చదువు ఉన్నా, ఎంత ధనం ఉన్నా, ఎన్ని సాధనలు చేసినా గురువు యొక్క కృప లేకుండా జ్ఞానం కలుగదు.

ఏది వచ్చాక మిగతావి అన్నీ వస్తున్నాయో దానిని ఎందుకు పట్టుకోవటం లేదు, నువ్వు ఎవరో నువ్వు తెలుసుకోవటానికి ఎందుకు ప్రయత్నం చేయటం లేదు. ఎందుకు నీ కాలాన్ని, శక్తిని వృథా చేసుకొంటున్నావు అని అడుగుతున్నారు. నువ్వు కాని వాటితో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నావు. ఈ తాదాత్మ్యం పొందే నేను ఎవరు అని ఆ నేను గురించి విచారణ ఎందుకు చేయటం లేదు. దేవుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నీకు నేను అనే తలంపు ఉంది. ఆ నేను అనే తలంపు వచ్చాక ఇతర తలంపులు అన్నీ వస్తున్నాయి. ఆ నేను అనే తలంపు నీ లోపల నుండే వస్తోంది. ఆ మూలతలంపు ఎక్కడ ఉదయించి వస్తోందో అక్కడకు ఉపసంహరించి దాని మూలంలోనికి వెళ్ళగలిగితే దేవుడు అక్కడే ఉన్నాడు అని నీకు అనుభవైకవేద్యం అవుతుంది. మనం నూటికి నూరుపాళ్ళు సుఖంగా, శాంతిగా, ఆనందంగా ఉంటే శాస్త్రం గొడవగాని, దేవుడు గొడవగాని, దేహం గొడవగాని అక్కరలేదు, చావుపుట్టుకలతో పనిలేదు. ఉండటమే ఉండటం. అప్పుడు దేవుడు కనిపిస్తే ఏమిటి? కనిపించకపోతే ఏమిటి? చావు వస్తే ఏమిటి? రాకపోతే ఏమిటి? వాటివలన నీకు ఏమీ తేడా అనిపించదు. గాంధీగారు భార్యకు ఉత్తరం వ్రాస్తూ డాక్టర్లు నీవు ఎంతో కాలం బతకవని ఉత్తరాలు వ్రాస్తున్నారు. నేను చెప్పే సలహా ఏమిటి అంటే నీవు కాలాన్ని వృథా చేసుకోవద్దు. డాక్టర్లు చెప్పినంత మాత్రంచేత నీవు చనిపోవు. దేవుడు నీవు ఎంత కాలం ఉండాలి అని నిర్ణయించాడో అంతకాలం ఉంటావు. నేను వెంటనే రాలేకపోతున్నాను, బాపూజీ రాలేదు అని ఆగొడవలో ఉండవద్దు. దేహం చనిపోయిన తరువాత మనం ఉండము అని అనుకోవటం వలన మనకు భయం కలుగుతోంది. దేహం చనిపోయిన తరువాత కూడా మనం ఉంటాము. నీ దేహానికి చావు రాకముందే ఎప్పుడూ ఉండే దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే నీకు మరణభయం పోతుంది. ఇప్పుడు నీవు చేయవలసిన పని అది అని గాంధీగారు భార్యకు ఉత్తరం వ్రాసారు. నీవు పొందవలసింది పొందావు అనుకో నేను వస్తే ఏమిటి? రాకపోతే ఏమిటి?

మన హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. నీవు ఎన్ని సాధనలు చేసినా గురువు యొక్క దయ లేకుండా అది నీకు తెలియబడదు. ఆ నిజం గురువు అయి ఉన్నాడు. ఆ నిజమే కాళ్ళు చేతులు తొడుక్కొని వచ్చింది, వాడిని మీరు శరీరమాత్రుడుగా చూస్తున్నారు, అక్కడే

మీరు మిస్‌అయిపోతున్నారు. ఏది తెలుసుకొన్నాక అన్నీ తెలియబడతాయో అదే బ్రహ్మం, వాడే గురువు. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు తెలియకపోవచ్చు కాని నీవు అనుకొనేది నిజం కాదు. నీకు నిజం తెలిసేవరకూ నిజం కానిది నీకు నిజంగా అనిపిస్తుంది. సూదంటు రాయి ఇనుమును ఎలా ఆకర్షించుకొంటుందో అలాగ ఆయన భక్తులను చూపులతో ఆకర్షిస్తాడు, మౌనంతో ఆకర్షిస్తాడు, మాటలతో నిన్ను కట్టేసుకొంటాడు. నిన్ను ఎలా అనుగ్రహించాలో, ఎప్పుడు అనుగ్రహించాలో ఆ ముహూర్తం ఆయన పెట్టుకొంటాడు, దాని గొడవ నీకు వద్దు. గురువు మీద మీకు భక్తి కలుగుతూ ఉంటే అది మీ తెలివి తేటల వలన కాదు, గురువే మిమ్మల్ని తలపెట్టుకొంటున్నాడు కాబట్టి ఆయన మీకు జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు. పూర్వ పుణ్యం వలన ఇక్కడకు ఆకర్షింపబడ్డారు, మీరు అందరూ తరిస్తారు. మీలో అందరూ ఎసి పాసింజర్లు అన్నారు భగవాన్. ఎసి కంపార్టుమెంటులో కండక్టరు ఉంటాడు వాడు మన స్టేషన్ వచ్చేముందు చెపుతాడు, మీరు వర్రీ పడనక్కరలేదు. మీ సాధన, మీ గమ్యం, మీ మార్గం అన్నీ గురువే. మీ హృదయంలో ఉన్న నిజం తెలిసాక అదే గురువు అని మీకు తెలుస్తుంది, అప్పుడు విశ్వం అంతా గురువే కనిపిస్తాడు. హృదయంలో ఏదో నిజం ఉందని చెపుతున్నారు, దానిని తెలుసుకోవటానికి సహాయ సహకారములు అందిస్తారా అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. సహాయం ఎప్పుడూ ఉంటుంది, అది నీవు గుర్తించలేకపోవచ్చు. శ్రవణం చేయటం, మననం చేయటం, తెలుసుకోవాలి అనే కాంక్ష రావటం ఇది అంతా గురువు దయే. గురువు యొక్క దయలేకపోతే నీ సాధన వాలుగాలిలో సైకిలు తొక్కినట్లుగా సాగదు. భగవాన్ అనుగ్రహం మనకు లేదు అనుకోవటం అది నీ తలంపే కాని భగవాన్ అనుగ్రహం లేకపోవటం కాదు. అనుగ్రహం నెమ్మదిగా విడిచిపెడుతున్నాడు, ఒక్కసారి ఇస్తే మీకు ఊపిరి ఆగిపోతుంది. భగవాన్ దగ్గరకు ఒక ఆయన వచ్చి మిమ్మల్ని నేను డైరెక్టుగా అడుగుతున్నాను ఔను అంటే ఔను లేకపోతే కాదు అని చెప్పండి, మీరు నాకు మోక్షాన్ని ఇవ్వగలరా అన్నాడు. నేను మోక్షాన్ని ఇస్తాను, నీవు రెడీగా ఉన్నావా అన్నారు భగవాన్. వెంటనే వాడికి భయం, వణుకు వచ్చేసింది. ఎందుచేతనంటే వాడికి ప్రిపరేషన్ లేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-12-05, అరుణాచలం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు గీతా జయంతి. భగవద్గీత గ్రంధాలన్నింటికి రాజులాంటిది. భగవద్గీతలో లేనిది ఈ ప్రపంచంలో లేదు. ఈ రోజున కురుక్షేత్రంలో మహాభారత యుద్ధ ప్రారంభం ముందు అర్జునుడి దుఃఖం పోగొట్టటం కోసం కృష్ణుడిచేత ఈ భగవద్గీత చెప్పబడింది.